

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 4 - 10 mai 2014

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455; Pr. Ionuț: 0766/250.417

Sfântul Maslu

marți, 6 mai 2014, ora 18.00

Rugăciune

O Isuse, ridicându-Te din morți cu puterea lui Dumnezeu, ne-ai deschis veșnicia și ne-ai învățat drumul vieții... Te-ai arătat înaintea altora, Purtătoarelor de mir și temătoarelor de Dumnezeu. Ele s-au învrednicit de aceasta datorită pietății față de Tine. Te-ai arătat și lui Petru, celor doi discipoli în drumul lor spre Emaus și Apostolilor adunați în sala cinei lor... așa, timp de 40 de zile arătându-Te în diferite feluri. Mâncând și bând împreună cu ei, ai luminat credința noastră, ne-ai însuflețit speranța, pentru ca în cele din urmă să ne aprinzi de iubirea Ta... Cât de fericiți sunt ochii, care Te-au văzut, o Doamne! Dar voi fi și eu fericit, dacă odată voi putea vedea Strălucirea Ta, mai strălucitoare decât soarele. Amin. (După Sfântul Bonaventura)

Rugăciune

Doamne, Isuse Cristoase, ridică vălurile minții noastre ca să Te putem vedea și urma ca sfintele femei mironosițe. Vorbește inimii noastre, Doamne, și fă-o să Te asculte și cu lacrimi să-Ți răspundă. Lovește piatra credinței noastre ca să curgă șiroaie de lacrimi din dragoste și recunoștință pentru binele ce ne-ai făcut nouă, robilor Tăi, ca să ne mântuim și noi și să Te mărim în vecii vecilor. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Oana Muntean și Cristian Bontu**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Piatra morții.

Pe lângă piatra păcatului, există piatra morții. Piatra finală. Piatra dispariției. Și totuși, exact această piatră a fost mutată de pe mormântul lui Isus. “Îngerul Domnului, coborând din cer și venind, a prăvălit piatra și se dea deasupra ei.” Aceasta a făcut pământul dintotdeauna – a așezat speranțele omului într-un mormânt și apoi a sigilat porțile ca să nu mai iasă. Însă pământul a condus prea mult timp. Pământul a spus destul și a făcut destul. Acum este rândul lui Dumnezeu, și Dumnezeu a preluat conducerea. Astfel “îngerul Domnului, coborând din cer și venind, a prăvălit piatra”. Dacă omul nu a deschis mormântul, însuși Dumnezeu a făcut-o. Mai mult, El îl ține deschis; căci după ce îngerul a prăvălit piatra, “ședea deasupra ei”. Nu a fost o înfrângere temporară a răului. Această “ședere” pe piatră a fost victoria, cucerirea finală.

“Și a prăvălit o piatră la ușa mormântului.” Acesta părea a fi sfârșitul. Moartea nu este niciodată sfârșitul poveștii. Nu este sfârșitul pentru pruncul care moare la o vârstă fragedă. Nu este sfârșitul pentru cel drag nouă a cărui viață este distrusă de cancer sau încheiată din cauza unei inimi slăbite. Nu este sfârșitul pentru acel tânăr soldat ucis pe câmpul de luptă în floarea vârstei. Nu este sfârșitul; pentru că piatra a fost dată la o parte.

Un misionar creștin prins de comuniști, apropiindu-i-se moartea sigură, a scris acest poem într-o scrisoare adresată unui prieten: *“Frică de moarte? Frică? De ce? Frică să văd fața Mântuitorului – Să îl aud cum mă primește și să văd Mărirea reflectată de răni de har? Frică? De ce?”*

Dând la o parte piatra din grădina lui Iosif, Dumnezeu a îndepărtat cea mai mare piatră din câte există. A câștigat victoria finală și totală asupra păcatului și a morții. Toate pietrele care ne stau astăzi în drum nu sunt altceva decât ciobituri din vechea piatră. Însă vechea piatră – cea mai mare dintre toate – a fost dată la o parte.

Margaret Slattery a scris în cinstea celor care au murit în al doilea război mondial: “Există morminte în nisipurile Africii unde a fost îngropat un frate care a murit cu curaj; un prieten drag; un băiat care a câștigat la tenis și a traversat lacul în înot cu puține luni în urmă. Au fost îngropați acolo unde au căzut. Deasupra la astfel de morminte există o voce care spune: ‘Nu este aici’.

“Cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormântului?”

“Dar, ridicându-și ochii, au văzut că piatra fusese răsturnată; căci era foarte mare. Și, intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veșmânt alb, și s-au spăimântat. Iar el le-a zis: Nu vă înspăimântați! Căutați pe Isus Nazarineanul, Cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde L-au pus.”